

עין משפט
נר מצוה

קרבן א מ"י ס"א מנל
 סמיט ה"ל ד קמנ
 גשן סב טושי"ט ח"ת ס"י
 קעל טעף ב:
קרבן ב ד מ"י ס"א מנל
 טושי"ט ס טעף:
קרבן ג ד מ"י ס"א מנל
 הלסו ט קמנ סס
 טושי"ט ח"ת ס"י קעל טעף
 א:
קרבן ד ד טושי"ט ח"ת ס"י
 קעל טעף ג:
קרבנה א ד מ"י ס"א מנל
 ס"א ה"ט מנל
 גשן סה טושי"ט י"ד ס"י
 ערנ טעף א וס"י רנב טעף
 א:

[illegible]

דא"י ס"ד לית דינא דגדול או אנד
אמ"י בשתי כריכות ב'ה השמא
ס"ד מולקין כיון שאחד דגדול נחלק
ב'ה כריכות דומיא דכרך אחד שמין
מגוב באחד מה שמכות באחד כגון
ויסועו ושמולא ושמאין מולקין בע"ה
הגדול או אינם שוין אלף ודאי לית דינא
הגדול או אנד או חסילי דית דינא
הגדול או אנד אמאי מולקין כיון שמכות
בזה מה שמין בזה ומרייורא זריכי להאי
ולחאי וי"ל דהוה מ"ל למימר דמיטעמין
ולחאי גרס הכה מה שמכות במיטע
ספרים ואי ס"ד לית ליה דינא דגדול או
האנדר ה"י דמרייורא זריכי להאי
ומרייורא זריכי להאי דאל סק דאי
אלא זריכי דמרייורא להאי ולחאי פריך
טעמי ספרי א' לית ליה דינא דגדול או
האנדר אמאי מולקין: **מדב"ק** ארס
האנדר נביאיה מכותים באחד: **אמ"י**
שאל"ה שלח יתן נביאים ומכותים על
בני מורה ומתגלה בפ"ב (דף ס.ו.)
משמע דאסור להניח ה"מ בשתי כריכות
אבל כספן מדובקין יחד אינו נגזף:
רבי יהודה אומר תורה כפני עצמה:

לא מפני שאסור להניח זה על
גג זה ומנצחן שיהא כל אחד בפני
עממו דלא אשכחן שיהא אסור להניח
אלא נציאים וכוונתם עני גבי תורה
כגון נציאים עני גבי כתובים או איפסא
אלא אלא היינו עעמא שלא יראה הכל
במנו תורה או הכל נציאים כי היכי
לדמורי חכמים במה הכי רבעו שיהא
כל נציא ונציא בפני עממו וע"כ
עעמא שלא יראה הכל כמו נציא
אחד כי נראה לרשב"א:

וּמַסִּים מֵאִסְתָּהּ וּמִתַּחֲלִי מֵאִסְתָּהּ.
 פִּי קִבְּעֶרְס וְאִלּוּ אֵרִיךְ
 לִהְיוֹת ד' שְׁטִין וְנִחָל לר"י דִּבְּן חוּמֶשׁ
 לְחוּמֶשׁ שֶׁל מוֹרֶה לֵאמֹר לִהְיוֹת וְנִחָלִים
 דְּיוֹקָא קֶלֶמֶר לֵאמֹר אֵרִיךְ מִדְּמִשְׁרֵ
 טַעֲמָא לְקַמֵּן שֶׁאִם זֶה לְחִסּוֹן חוּמָר
 אֲבָל בֵּין חוּמֶשׁ לְחוּמֶשׁ שֶׁל מוֹרֶה הֵא
 מִיִּדִּי דְהֵא אִפְשָׁרֶה פְּתוּחָה שֶׁאִם הֵא
 הֵא מִלְּמִטָּה הֵא אֵרִיךְ לִהְיוֹת שְׁטִי
 מִלְּמִטָּה הֵא נִמִּי דִין הוּא לִהְיוֹת בְּסוֹף כֹּל
 חוּמֶשׁ פִּרְשָׁה שֶׁל ד' שְׁטִין וְרִצְיָא
 מִדְּמִשְׁרֵ וּמַסִּים מִלְּמִטָּה וּמִתַּחֲלִי מִלְּמִטָּה
 לֵאמֹר לִהְיוֹת ד' שְׁטִין וְדְיוֹקָא בֵּין זֶה
 לְזֶה אֲבָל זֶה בֵּין חוּמֶשׁ לְחוּמֶשׁ אִלּוּ אִסִּים
 מִלְּמִטָּה וּמִתַּחֲלִי מִלְּמִטָּה אִפִּי בְּהִנָּח
 ד' שְׁטִין דְּחֶלֶם בִּירוּשָׁלַיִם בְּפִיךְ
 דְּמִגְלִיָּה וְזֶרֶם שִׁיָּה גוֹמֵר בְּזִמְלֵה דֶּקָּה
 וּמִתַּחֲלִי כִּלְשִׁנֵּיהֶם וְנִחָלִים אִסִּים
 בְּסוֹפוֹ וּמִתַּחֲלִי בְּדִשָׁא כ' וְנִחָלִים לִי

הטעם דאזן לו לשים כסוף הדף אפי' **ועושה בראשו** כדי לזוץ עמוד וכן ולקמן אמר נמי ספר עזרה לו אחזה מאחד כלפי שמע דהיינו תחתיה **בראשו** כדי ייקר ויפסול כדי לגזל מעשות עמוד כסופו כמו בעלמא שגגא **באן** עמוד בראשו כדי שיהא תורה מבס' לגזול ייקר דהסא לא אייזי במדניק מ' אומר רשב"א דאפי' לכו

ד' לזה וד' לזה לית דינא דגוד או אנוד אלא כריכות נמי אין חולקין דשתייהן צריכי לתרווייהו כריכות אלא ליקום בשותפות אלא שימ מדחולקין וזאסב תריווהו לא איגוד עליון תויסב תריווהו קשיא לך איכ אפילו שתי כריכות אמאי חולקין ד אחד לא משום כיוון אבל אי חד בעצב וחד דר

אם) ואפילו הם חלקיקי לה אליבא דמתיאול דפנר כרס יהודה יס'א.

קח לך עבדים. שיחממו אותו ור
חלקי: **הלא נמי גוד איבא אגוד** ל
אקנה חלקך שאין לו כמה לקנות
כל דבר שיש בו שיפור שאם מחלתי

קקח לך עבדים וירחצו במרחץ קח לך זיתים וקובא ועשה כבית הבר החם נמי גוד איכא אנגוד ליכא ת"ש ^(א) כ"ל שאילו יחלק ושמו מעלי חולקן אם לאו מעלין אותו בדרמים תנאי רתנאי טול אתה שיעור ואני פחות שומעין לו רבן שמעון בן גמליאל אומר יאין הויכ דמי אילמא כרתני מאן מטעמא דרשב"ג אלא לאו חסורי מחסרא ^(ב) והכי קאמר טול אתה שיעור ואני פחות שומעין לו אנגוד או אנגוד נמי שומעין לו ואתא רשב"ג ללמימר אין שומעין לו לא לעולם כדקתני ודקאמרת מ"ט דרשב"ג מישום דאמר ליה אי בדמי לית לי דמי למיתן לך ^(ג) במתנה לאינינחא לי דכתיב ושונא מתנות ויחיה אל אביי לבר יוסף האי דרב יהודה השמיאל היא דתנו

יכתבי הקדש אע"פ ששניהם רוצים לא יחלוקין ואמר שמואל ילא שנו אלא בכרך אחד אבל בשני כריכות חולקין ואי ס"ד לית דינא דגדו או אגוד מאי אריא בכרך אחד אא"פ בשני כריכין גמי תרגמא רב שלמן בבששששש רוצין אמר אמרם הלכתא אית דינא דגדו או אגוד אמר ליה רב אשי לאממר היא דרב נחמן מאי אמר ליה לא שמייעא לי כלומר לא סבירא לי ולא והא רב' בר חיננא זורב דימי בר חיננא שבק להו אבוה חרתי אמרתהא חרא ידעא אפאי ובשולי והרא ידעא פילכא ונוולא ואתו לקמיה דרבא ואמר להו לית דינא דגדו או אגוד שאני התם ידלמר מיבעי ליה תרווייהו ולמר מיבעי ליה תרווייהו כי קאמר ליה שקול את חרא ואנא חרא לאו גדו או אגוד הוא (וכי לא מצי למימר הכי) והא כתבי הקדש דתרווייהו מיבעי להו ואמר שמואל לא שנו אלא בכרך אחד אבל בשני כריכין חולקין את תרגמא רב שלמן (ב) בשרצו (א) חרדכיך האם תורה נביאים וכתובים כאשר דברי ר"מ ר' יהודה נומר תורה בפני עצמה נביאים בפני עצמן וכתובים בפני עצמן וחכ"א כל אחד ואחד בפני עצמו ואמר רב יהודה מעשה בביתוס בן זונין שהיו לו שמנה נביאים מדובקין כאחד על פ' ר"א בן עזריה (ו) וי"א לא היו לו אלא אחד אחד בפני עצמו ואמר רבי מעשה והביאו לפנינו תורה נביאים וכתובים מדובקים כאחד והכשרנים ז"ל חוש לחומש של תורה ארבעה שימין ז"ל בן חל

ונביא לנביא ונביא של שנים עשר ג' שיטין ו
ת"ר הרוצה לרבך תורה נביאים וכתובים
כדי לגול עמוד ובסופו כדי לגול היקף ומ
וארכה שיטין משום שמה ציור לתחוק אכל בין נביא לנבי
כדי היקף. כן כחוס ככל הספרים וקסל לר"י דמצינ
לתו הוא נגלל ומה שפי' הקונט' מתחלתו לסופו אין הלשון
ידעא גרס' ירושלמי כפי' דמצינא עושה אדם עמוד לספר
לגשכ' כן נראה לקיים גרסת הספרים והכא שאני דלאריי כן
שמהא תורה נבדכת מצוי נביאים וכתובים וישראל
והנביאים וכתובים מתחון לקיים דמש' לגדנך קמי' לא כן
נביאים וכתובים ואין לן למימר איפכא (א) וזכור ספר
דגרסינן לא לא תשיב כליה האל דנחית אלי לגשני דומיא

ויהוה ישמחו ביה מא אריא בכרך
נות והיו נמי שאין בחר כך כדי
ל משום ומצי למימר ליה חברה
ומא כר שלטן מהא ליכא למשמע
ישום כרצו שניהן לחלוק ובשמי
לזא מצי למימר ליה גוד אז אנד.

מסורת הש"ס

(א) הרשיל נרם: אלול נאם
קאתר, (ב) ולעיל יא.
(ג) וערדיין קב: ושיין.
(ד) דעיל מיו, (ה) ציל דבי.
רשיש, (ו) גינר' הרחבים
הטור וליפ' בשם סי' רפג
סעף' ורובין כל נביא ונביא
שלשה שיטין וכן בין כל
נביא ונביא של תרי עשר
ונס הוא מטון נחם' סופרם
סי' הי' אלול דבר אלמס איהא
מח' הכא, (ז) לעיל ח' ופ'
מח' ח' (ח) לעיל ד.

תורה אור השלם

1. עבר ביתו ברצע כצע
ושונא מתנת ידיו:
משלי טו כז

הגהות הב"ח

(א) נח' תיש' זה הכלל כל
שאליו יתקן: (ב) שם לחיות
כל ראי' כחשתי: (ג) שם
תנחם רב שלום בששניהם
דעוהם חנו רעק: (ד) שם
רא' בן עזרה ודחכום
אומרים לא היו לי אלא אחד:
(ה) שם"י היה סכא מתי ותי
אמר לו (אף) עומם ותי
סוף אור: (ו) תוש"י ותי
ועשה וס' לחמר ליפכא
בראשו כדי היקק ובסופו
כדי לגול עמוד ונחיו
ספרים:

לְטוֹי רַעִי

טפ"ד. שט"ח.

מוסף רשי"י

קח לך עבדים וירצו
במרחץ. וזהו שאמר
השני לחי יסיה לעולם ולא
יסיה לי להנחות ולהביא
יחס במרחץ אלא ממני ביתו
(רש"ם) וכן ע"כ. וסמך
הקורש כחן. כדי שיהיה
היה רגלים לסתתן בגליון
כסיה שלו לפיכך נשח הדבר
לחזקו (רש"ם י"א). כדי לגרול
היפה. להקפיד על הכסף ונשח

רבינו גרשום (המקד)

[illegible]

תרי בריכות צריכי לכל חד לעיל. ומתרגם כמתרגמין ארם כו' בחד כרך. תורה שימוש לנביאים. כל אחד בין סיום בראשית לאלה סיימו מלמטה מאותו דף דף אפי' הכי מגיע אותו

שאלה

[illegible]